

Lige saa lidt kunne de enkelte i Bilagene til „Hospt. Tidende“s Klage forekomme — foreløbig ubeviste og delvis ubeviselige — Sigtelser for Diagnosefejl fra de to sidstomhandlede Lægers Side med Rette siges at vedkomme det foreliggende Spørgsmaal, saavist som der — selv om Fejltagelser maatte kunne dokumenteres — ikke deri kan findes noget gyldigt Bevis hverken for, at de paagældende Læger for Tiden misbruge Morfin eller Alkohol, ej heller for, at tidligere Misbrug har sat sig blivende Spor i deres Sjælstilstand.

- 4) Som et fjerde Punkt i „Hospt. Tidende“s Klage omtales Forflyttelsen af den sindssyge Distriktslæge Jørgensen fra Suderø til Thisted i 1902.

Med Hensyn til denne Forflyttelse bemærkes, at der før Forflyttelsen ikke forelaa andet end en paa private Lægfolksmeddelelser støttet Mistanke om, at Distriktslægen ikke var normal, men *at* der ikke forelaa og ikke kunde fremskaffes nogen sagkyndig Udtalelse om Driktslægens mentale Tilstand, *at* der følgende ikke fra Sundhedskollegiets Side kunde træffes nogen Foranstaltning overfor ham, saa længe han forblev paa Suderø, og ikke heller forelaa tilstrækkeligt Grundlag for Fremtvingelse af en Hjemrejse til Observation, *at* Indstillingen om Forflyttelse fremkom fra Sundhedskollegiet umiddelbart efter, at Distriktslægen af Fakultetet havde modtaget den medicinske Doktorgrad, samt *at* Justitsministeren uden noget Forbehold var gjort bekendt med den foreliggende Mistanke og følgelig maa formodes at have bifaldet den særlige Motivering af Forflyttelsen.

Da imidlertid alle denne Sag vedrørende Dokumenter bero i Justitsministeriets og Sundhedsstyrelsens Værge, er der neppe Anledning til i denne Forbindelse at skænke Sagen nærmere Omtale.

Naar det tages i Betragtning, at Klagerne („Hospt. Tidende“s Redaktion) *ikke* anse Læge A.'s Forbliven i sin Stilling for uforstaaelig, *ikke* trøste sig til at bevise, at Dr. B. ikke er helbredet, og end *ikke* med et Ord antyde, at Læge C. efter sin Helbredelse i 1908 skulde have haft noget Tilbagefald,

og naar endvidere henses til de i nærværende Skrivelse og de til samme hørende Bilag meddelte udførlige Oplysninger, maa det være berettiget at hævde:

1. *at* en nærmere Undersøgelse af mit Forhold til de paagældende Lægers Ansættelse og Forbliven i deres Embede er overflødig, og
2. *at* Overvejelserne om at behandle de paagældende Læger efter § 7 i Lov af 30. April 1909 bør stilles i Bero.